

VTISI S PEVSKEGA SEMINARJA

METKA KNIFIC

Od januarja do aprila 2008 je v Ljubljani prvič potekal obsežen seminar, namenjen vodjem pevskih skupin, ki ohranjajo in poustvarjajo slovensko ljudsko pesem. Po mnenju organizatorja številčna rast pevskih skupin, ki se ukvarjajo s poustvarjanjem slovenskih ljudskih pesmi, in srečanja odraslih folklornih skupin ter pevcev ljudskih pesmi opozarjajo, da je treba temu področju udejstvovanja v ljubiteljski kulturni dejavnosti posvetiti posebno pozornost in dvigniti kakovost delovanja.

Kljub temu da je bilo tako izobraževanje razpisano prvič, se je nanj prijavilo skoraj 50 slušateljev iz cele Slovenije. Seminar je bil zanimivo načrtovan, saj so se na njem predavanja in praktične vaje smiselno nadgrajevali od prvega do zadnjega srečanja. Predavatelji so se s svojo osebno noto (bolje ali slabše) sprehodili prek številnih tem, povezanih izključno s slovensko ljudsko vokalno glasbo. Predavali so dr. Marjanca Klobčar, dr. Urša Šivic, Bojan Knific, mag. Igor Cvetko, dr. Drago Kunej, pri praktičnem delu pa so sodelovali še Adriana Gaberščik, Mojca Kovačič, Katarina Šetinc, Romeo Volk ter gosti – moška skupina Kerlci. Seminaristi – slušatelji so z vprašanji izzvali predavatelje na različnih področjih in včasih želeli povsem jasne odgovore, celo morebitne "recepte", ki pa jih ni, kot jih ni tudi pri drugi folklorni dejavnosti, kar so na koncu verjetno vsi spoznali.

Z ljudsko pesmijo se je treba veliko ukvarjati, jo razumeti, spoštovati ..., saj v njej najdeš drobne iskricice, ki pripomorejo k temu, da te ljudsko petje prevzame in šele takrat si nekako na pravi poti ...

Del udeležencev pevskega seminarja.
(Foto: mag. Metka Knific, Ljubljana, 19. 4. 2008.)

Med udeleženci so se oblikovala različna mnenja o samem seminarju in nekaj jih navajam v nadaljevanju: "seminar je bil koristen, saj sem z njim pridobil kar precej informacij", "naučil sem se, kako in kje iskati gradivo", "zdaj vem, kako pristopiti k starejšim, ki še znajo peti stare pesmi", "naučil sem se, kako bom učil bas v svoji skupini", "v svoje delo bom vnašala znanja o vplivu narečij v slovenski ljudski glasbi, spoznala pa sem zakonitosti tipologije", "še več pozornosti bom namenjala metrumu in načinu petja pesmi v posameznih pokrajinah", "sedaj vem, kakšen vpliv ima nastop na odru, in vem več o dolžinah pesmi", "spoznal sem, kako se je primerno obleči", "spoznala sem, da delam kar nekaj napak", "seminar mi je pomagal, da bom lažje postavil trdne temelje za kakovostnejše delo v pevski skupini". Brez izjem so se strinjali, da je bilo praktično delo navdušujoče, "saj smo veliko peli (predvsem drugo in tretje srečanje)" in "vse ure, ko smo peli v skupinah, so bile koristne". Nekateri so bili prijetno presenečeni "nad lahkotnostjo podajanja posameznih tem", po drugi strani pa so "ves čas seminarja spoznavali, da je ljudska pesem cela znanost".

Udeleženka iz Nove Gorice: "Mogoče je naš problem v pogosto napačno interpretiranih ljudskih pesmih, v tem, da so ljudske pesmi preproste, nas pa čas ... in zunanja ocena človeka prisili, da mnogokrat že v besedah vse preveč govorimo z navlakami, bistvo pa izpustimo ali pozabimo ... Da lahko izrečemo, dojamemo ali napišemo kakšno dejstvo ali trenutno misel, je potrebno znanje. Znanje pa je rezultat takšnih izobraževanj."

Presenetljiv je odgovor ene od udeleženk, ki navaja neko splošno mnenje, da za ljudsko pesem ne smeš biti glasbeno izobražen, na seminarju pa so nasprotno iz sobote v soboto spoznavali, da so pravzaprav večinoma premalo glasbeno izobraženi in da je za ustrezno poustvarjanje ljudskih pesmi potrebnega ogromno raznovrstnega znanja. Res je morda zgolj to, da bi glasbena izobrazba, ki je človek ne bi znal izkoristiti, lahko škodila tistim, ki so s prvinskimi ljudskimi petjem povezani od svojega otroštva. A taki so bili med seminaristi v precejšnji manjšini.

Pred koncem pa ne morem mimo zanimive izjave udeleženca, predstavnika mlade generacije, ki je bil naslednjega mnenja: "Na seminarju sem utrdil obstoječe znanje in ga kar nekaj tudi pridobil, ampak veliko bolj pomembno je, da sem se tam odlično počutil. Družba je bila ravno prava in pesem se je kar sama ponujala, da smo zapeli (v drugih družbah po navadi pojem sam, ostali me pa samo postrani gledajo.) Užitek ob s pesmijo zapolnjenem prostoru je čisto zadostna korist, da mi pridobljenih znanj ni treba naštevati".

Seminar je mnogim pomagal potrditi tisto, o čemer pred obiskom seminarja niso bili prepričani, in jih je po drugi strani usmeril na pravo pot. Spletla so se znanstva in prijateljstva, spoznali so se ljudje, ki jim je mar za slovensko ljudsko pesem, hkrati pa so se ob tem prijetno počutili in se zabavali. Bi si lahko želeli še več?